

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 10. září 2012 v Mostě v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Petry Staré a přísedících Kristiny Lukášové a Gertrudy Kulíkové, **t a k t o :**

Obžalovaní

1) [REDACTED]

nar. [REDACTED], bez [REDACTED] t.č. na adrese [REDACTED]
[REDACTED], [REDACTED]

2) [REDACTED]

nar. [REDACTED], bez [REDACTED]
zdržuje se na adrese [REDACTED]

j s o u v i n n i , ž e

dne 11.01.2012 přibližně ve 23:30 hod. v [REDACTED], poté, co vyšli společně z herny [REDACTED] za poškozeným [REDACTED] obžalovaný [REDACTED] požadoval po poškozeném vydání peněz, poškozený řekl, že jim nic nedá, tak obž. [REDACTED] vyzval obž. [REDACTED] aby vyndal nůž, že poškozeného bodnou, přičemž poškozený [REDACTED] dostal strach a z místa činu začal utíkat směrem k nádraží, přičemž ze strachu hodil na zem z peněženky finanční hotovost ve výši 1.200,- Kč, kde ji obž. [REDACTED] zvedl a ponechal si ji a poté oba obžalovaní z místa činu odešli, čímž poškozenému [REDACTED] způsobili škodu ve výši 1.200,- Kč,

t e d y proti jinému užili pohrůžky bezprostředního násilí, aby něco konal a takový čin spáchali se zbraní,

č í m ž s p á c h a l i

zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku,

a o d s u z u j í s e

obž. [REDACTED]

Podle § 175 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **t ř í (3) roků.**

Podle § 81 odst. 1, § 84 tr. zákoníku povoluje podmíněný odklad výkonu trestu za současného vyslovení dohledu a podle § 85 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví zk. doba v trvání **p ě t i (5) roků.**

obž. [REDACTED]

Podle § 175 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **t ř í (3) roků.**

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku povoluje podmíněný odklad výkonu trestu a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví zk. doba v trvání **t ř í (3) roků.**

Podle § 70 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku **se ukládá** trest propadnutí věci, a to jednoho kusu kapesního nože zavíracího o velikosti 8 cm.

O d ů v o d n ě n í :

Státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Mostě podal dne 14.03.2012 obžalobu na [REDACTED] pro zvlášť závažný zločin loupeže podle § 173 odst.1 tr. zákoníku.

Ve dnech 24.05., 13.07. a 10.09.2012 se ve věci konala hlavní líčení, při kterých dokazováním soud zjistil následující skutkový stav.

Obžalovaný [REDACTED] v řízení přípravném využil svého práva a odmítl vypovídat. V řízení před soudem popřel, že by poškozenému vyhrožoval použitím nože. Uvedl, že dne 11.01.2012 chvíli před půlnocí byl v herně se spoluobžalovaným [REDACTED], byl tam poškozený, viděl ho poprvé. Poškozený byl opilý, každému kupoval panáky, hrál na automatu, vyhrál 1.500,- Kč, objednával pití pro všechny, kdo byli v herně. Spoluobžalovanému [REDACTED]i dal 200,- Kč s tím, že jemu půjčí peníze později, ať počká. Poškozenému se udělalo špatně, šel na záchod, vrátil se a odcházel z herny. Obžalovaný šel za ním, hned za dveřmi, kde je kamera, mu poškozený dal 200,- Kč. Obžalovaný [REDACTED] šel za [REDACTED] odešli spolu chvíli po poškozeném. Nepodařilo se jim zastavit taxík, šli pěšky kolem [REDACTED], na ulici byli dva mladíci (příbuzní jeho manželky). Ten večer u sebe nůž neměl, obž. [REDACTED] měl malý kapesní nůž.

Dále uvedl, že poškozeného jako první kontaktoval [REDAKCE], nabízel mu ke koupi telefon, nůž, poškozený ale nic koupit nechtěl. Když poškozený vyhrál peníze, dal [REDAKCE] 200,- Kč. Z herny šel první poškozený, volal, aby šel za ním. Vyšli před hernu, [REDAKCE] šel za ním, kousek stranou. Obžalovaný [REDAKCE] neví, kde měl nůž, nevytahoval ho, neměl ho v ruce. Poškozený šel z herny normálně krokem, neutíkal, říkal, že na nádraží bydlí na ubytovně. Obžalovaný [REDAKCE] popřel, že po poškozeném požadovali vydání peněz, že by [REDAKCE] říkal, aby vyndal nůž, že ho bodnou. Popřel, že by poškozeného dostihli a on před nimi hodil na zem peníze.

Obžalovaný [REDAKCE] při hlavním líčení využil svého práva k věci nevypovídat s tím, že trvá na výpovědi, kterou učinil na policii.

Výpověď obžalovaného [REDAKCE] z přípravného řízení byla přečtena. V procesním postavení obviněného uvedl, že šel se svým známým, jehož zná pod přezdívkou [REDAKCE]. Když procházeli kolem herny u nádraží, tak obv. [REDAKCE] navrhl, aby se podívali dovnitř. V herně dva muži hráli automaty a později přišli ještě další dva. Jeden z mužů vyhrál 1.000,-Kč ([REDAKCE]) a objednal všem v herně včetně barmana pití. Poté dal obv. [REDAKCE] 200,-Kč, aby ještě koupil něco k pití. Obv. [REDAKCE] mu ukázal svůj vystřelovací nůž s černou perleťovou rukojetí a nabízel jej poškozenému ke koupi, což on odmítl. Poškozený potom zase hrál. Když poškozený vyšel z herny, tak si všiml, že obv. [REDAKCE] jde za ním, proto šel taky hned za nimi. Před hernou uviděl obv. [REDAKCE], jak se baví s poškozeným, neví, o čem, stál od nich ve vzdálenosti tak 5-6 metrů, nůž měl v náprsní kapse, nevyndával ho. Viděl, že poškozený dával obv. [REDAKCE] nějaké peníze, bylo to asi 400 nebo 600,-Kč, ví, že poškozený měl jen dvoustovky. Potom poškozený odešel směrem k nádraží a oni šli směrem ke Sportovce a dále přes park domů. Obž. [REDAKCE] uvedl, že po poškozeném žádné peníze nepožadoval, nabízel mu v herně nůž ke koupi, a to na žádost obv. [REDAKCE]. Obžalovaný [REDAKCE] v rámci odpovědi na dotazy při hlavním líčení uvedl, že neslyšel, že by [REDAKCE] po poškozeném požadoval vydání peněz, že neslyšel, že by [REDAKCE] říkal, aby vyndal nůž, že poškozeného bodnou. Poškozený šel od obv. [REDAKCE] normálním krokem, nikdo z nich za ním nešel.

Svědka [REDAKCE] poté, kdy oba obžalovaní byli soudem vyzváni, aby vstali, uvedl, že poznávám obv. [REDAKCE] i druhého obžalovaného s tím, že je viděl v baru a je si jist, že to jsou ti dva. Ve výpovědi svědka se v popisu předmětné události objevily značné rozpory.

Poškozený [REDAKCE] při výslechu v přípravném řízení uvedl, že v herně byl kromě něj a barmana ještě jeden muž, poté tam přišli dva mladíci. Hrál automaty, vyhrál částku 1.500,-Kč a když mu ji barman ve dvoustovkách vyplácel, tak do herny přišli oba obvinění, kteří vyplácení viděli. Obžalovaný s knírem (obž. [REDAKCE]) ho požádal, aby jim koupil pivo. Vyhověl mu, pro sebe objednal becherovku, rozloučil se a vyšel z herny. Okamžitě jej následoval holohlavý obžalovaný (obž. [REDAKCE]), který mu řekl, aby mu dal ty peníze, co vyhrál. Přišel k nim i obv. [REDAKCE] kterému obv. [REDAKCE] řekl, aby vyndal nůž, že ho propíchnou, protože jim nechce dát peníze. Obž. [REDAKCE] vyndal z náprsní kapsy nůž, poškozený dostal strach a začal utíkat směrem k nádraží. Obž. [REDAKCE] utíkal za ním, proto ze strachu vyndal z peněženky finanční hotovost ve výši 1.200,-Kč, kterou hodil na zem a stále

utíkal k nádraží. Když se otočil, tak zjistil, že za ním běží i obž. [REDAKCE]. Oba obžalovaní se zastavili u peněz na zemi, obž. [REDAKCE] je zvednul a se spoluobžalovaným [REDAKCE] odcházeli

zpátky směrem k herně. Na nádraží svědek potkal muže z ochranky, vše mu oznámil a zavolali na policii. Policie přivezla i mladíky z herny, jeden z nich řekl, že jednoho z pachatelů zná. V herně poškozenému nikdo nic k prodeji nenabízel, vyhrál pouze jednou a nikomu žádné peníze na pití nedával. Poškozený se domnívá, že obv. [REDAKCE] vyndal z kapsy nůž a podal jej obv. [REDAKCE], když tento jej o nůž žádal. Zda skutečně v ruce obvinění něco měli, ale poškozený neví.

Při hlavním líčení svědek uvedl, že dne 11.01. šel po práci do baru na pivo, chtěl hrát automaty. Vyhrál, barman mu vyplatil výhru po 200,- Kč, obžalovaní chtěli, abych jim koupil cigarety a pití. Když šel ven obv. [REDAKCE] vyšel ven s ním, aby mu dal stovku. Řekl mu, že mu peníze nedá, měl u sebe 1.200,- Kč. Obžalovaný [REDAKCE] řekl tomu druhému, ať vyndá nůž, že ho propíchne. Protože měl strach, hodil peníze na zem, nůž neviděl, byla tma.

Následně uvedl, že když vyšel z herny, tak asi po třech až čtyřech minutách vyšel obv. [REDAKCE], za ním šel druhý obžalovaný, zůstal stát u dveří, obv. [REDAKCE] se rozeběhl za ním, aby mu dal peníze, jinak, že ho propíchne. Svědek dostal strach.

V rámci dalšího popisu průběhu události rovněž uvedl, že když vyšel z herny, tak šel směrem k nádraží a asi za tři nebo čtyři minuty za ním vyšli obžalovaní. Obž. [REDAKCE] na něj volal, že když jim nedá peníze, že ho propíchne. Ze strachu hodil peníze na zem.

K upřesňujícím dotazům uvedl, že když za ním vyšli obžalovaní, tak první šel pan [REDAKCE], byli od něho asi 6 – 10 metrů, na tuto vzdálenost na něj volal. Obž. [REDAKCE] stál, byl blíže k herně. Slyšel, že obv. [REDAKCE] řekl, aby mu podal nůž. Svědek neviděl, jestli ho skutečně vyndal. Uvedl, že obv. [REDAKCE] pohnul rukama, naznačil pohyb rukou směrem do náprsní kapsy. viděl, jak obv. [REDAKCE] sahá do kapsy, slyšel, jak mu to říká obv. [REDAKCE], pak začal utíkat, měl strach. Dále uvedl, že viděl, jak obžalovaní vyšli ven, asi po dvou minutách, otáčel se. Následně svědek doběhl na nádraží, tam byla ochranka, zavolali policii. Poté se s policií vrátil do herny, kde jeden z hostů označil obžalované. Toho člověka si pamatuje, ale neví jak se jmenuje. K trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody se nepřipojil.

Dále soud vyslechl jako svědky, které byly přítomny v herně, ale nebyly přímými svědky události, ke které došlo před hernou.

Svědek [REDAKCE] uvedl, že obžalované zná, viděl je v herně, byl tam poškozený [REDAKCE], který hrál automaty, svědek s bratrancem také hrál automaty, obžalovaní byli opření u baru. Když poškozený [REDAKCE] vyhrál peníze, koupil do kola panáky, pivo. Co se stalo za hernou neviděl, obžalovaný a poškozený odešli asi 5 minut před ním.

Nevšiml si, že by někdo z obžalovaných v průběhu večera měl u sebe nůž. Z herny odešel první poškozený [REDAKCE] a pak obžalovaní asi minutu po něm, asi za 5 minut svědek se svědkem [REDAKCE]. Před hernou nic neviděl, nikdo na ulici nebyl. Odešel směrem nahoru k MUS, obžalovaní poté proběhli kolem něj, poškozený za nimi neběžel. U MUS přímo u hlavního vchodu svědka doběhl poškozený s pánem z ochranky, ptali se na obžalované,

počkali na policii. V herně obžalovaní na poškozeného koukali vpovzdálí, nic po něm nechtěli, ještě on sám jim dal 200,- Kč, koupil pití. Upřesnil, že když vyšel ven, tak

poškozený, křičel „pomoc“, byl skoro u nádraží, svědek ho viděl jak utíkal dolů, obžalované v tu chvíli neviděl. Když poškozený utíkal k nádraží žádná další osoba na ulici nebyla.

Svědek [REDAKCE] uvedl, že obžalované v herně viděl. Poškozený se mu zdál opilý, v herně nabízel všem pití. Svědek uvedl, že u baru stál [REDAKCE] s obž. [REDAKCE], pili a bavili se, ven vyšli všichni tři asi stejně, on z herny odešel asi 5 minut po nich s panem [REDAKCE]. Když vyšli z herny tak šli směrem k tramvajové zastávce, venku před hernou nikoho neviděl, nic neslyšel. K dotazům upřesnil, že slyšel pošk. [REDAKCE] volat o pomoc, viděl, že spadl, protože byl opilý, pak přišel někdo z ochranky, přijela policie, zastavila je poblíž MUS.

Když přišel poškozený s ochrankou tak strašně řval, že ho chtěl někdo zabít, přitom ho tam nikdo nezabíjel. Říkal, že ho tam někdo přepadl, že na něho někdo vytáhl nůž. V herně se obžalovaní s poškozeným bavili jako kamarádi, mělo se to stát venku, nic takového svědek neviděl. Nezaregistroval, že by obžalovaní kolem něj proběhli.

Svědek [REDAKCE] pracoval v dané době jako člen bezpečností agentury na nádraží. Poškozený ho oslovil, že dva lidi ho chtěli okrást, šli nahoru směrem k MUS, cestou mu vysvětloval, co se stalo. Dle názoru svědka byl poškozený hodně rozrušen, bylo mu do pláče.

S poškozeným se potkal před nádražím, poškozený ho požádal, aby zavolal policii, říkal, že ho vydírali nožem, že když jim nedá 1.200,- Kč, že ho bodnou. Svědek zavolal policii a od nádraží šli s poškozeným směrem k MUS, než za ním přišel poškozený tak neslyšel, že by někdo křičel o pomoc. Když čekali na policii tak nikde obžalované neviděl. Poškozený mu řekl, že přepadení se mělo stát poblíž nádraží.

Soud měl dále k dispozici listinné materiály, které dle § 213 odst.1 tr. řádu provedl. Protokol o ohledání místa činu s fotodokumentací zobrazuje prostor uvnitř herny a kolem ní. Ve věci byla provedena rekognice osob podle fotografií, protokol včetně fotodokumentace soud přečetl. Následně byla prováděna rekognice in natura, kdy poškozený bezpečně poznal obž. [REDAKCE] jako muže, který po něm chtěl peníze a po druhém pachateli žádal nůž za účelem bodnutí poškozeného, tak i obž. [REDAKCE] jako muže, který měl mít u sebe nůž. Svědek [REDAKCE] označil obž. [REDAKCE] jako muže, kterého zná pod přezdívkou [REDAKCE] s tím, že byl v herně. Ve věci byla provedena prověrka na místě, kde oba obžalovaní označili místa, kde měl stát obž. [REDAKCE] s poškozeným [REDAKCE] a kde v tu dobu stál obž. [REDAKCE]. Obž. [REDAKCE] vydal jako věc důležitou pro trestní řízení kapesní nožík o délce 8cm, stříbrný s modrou střenkou a ornamentem, s několika nástroji (nůžky, apod), který je jako předmět doličný připojen ve spise a kterým soud rovněž provedl důkaz. Po předložení nože obž. [REDAKCE] uvedl, že se jedná o jeho nůž, který nabízel k prodeji.

K osobním poměrům obžalovaných soud provedl důkaz listinami o jejich osobních poměrech, opisem rejstříku trestů a z nich vyplývajících rozsudků, zprávou Probační a mediační služby. Obž. [REDAKCE] má od roku 1978 do současné doby 12 záznamů v rejstříku trestů za různorodou trestnou činnost. Naposledy byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu

v Mostě ze dne 12.12.2008 sp. zn. [REDAKCE] pro trestný čin loupeže podle § 234 odst. 1 tr. zákona k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání dvou roku a šesti měsíců do věznice s ostrahou, z jehož výkonu byl dne 17.8.2010 podmíněně propuštěn na zkušební dobu

čtyř let za současného stanovení dohledu probačního pracovníka. Ze zprávy PMS Most vyplývá, že obv. [REDAKCE] plnil řádně podmínky a povinnosti dohledu. Nyní projednávané trestné činnosti se dopustil ve zkušební době podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. V místě bydliště bylo vedeno přestupkové řízení pro přestupek proti občanskému soužití, řízení bylo zastaveno.

K osobním poměrům obž. [REDAKCE] bylo zjištěno, že tento má 13 záznamů v rejstříku trestů od roku 1976 do roku 2003. Naposledy byl odsouzen v roce 2003 pro trestný čin úvěrového podvodu podle § 250b odst. 1 tr. zákona Okresním soudem Chomutov dne 01.07.2003, kdy mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 18 měsíců jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu do 19.05.2005, dne 19.05.2006 se osvědčil. V místě bydliště nebyly zjištěny žádné negativní poznatky k jeho osobě.

Důkaz výsledkem svědka [REDAKCE] obsluhy herny, soud neprováděl, strany naa provedení tohoto důkazu netrvaly a jeho výsledek považoval soud za nadbytečný v tom smyslu, že tato osoba nebyla přítomna jednání před hernou a o přepadení se dozvěděl až později po příjezdu policie.

Soud měl k dispozici řadu důkazů, které hodnotil jednotlivě i ve vzájemné souvislosti a po provedeném dokazování dospěl k následujícímu závěru.

Není pochybností o tom, že dne 11.01.2012 přibližně ve 23:30 hod. [REDAKCE] [REDAKCE], v herně podchod se oba obžalovaní setkali s poškozeným, což vyplývá jednak z výpovědi obžalovaných, poškozeného kamerového záznamu ale i výpovědi ostatních svědků. Rovněž není pochybností o tom, že oba obžalovaní věděli, že poškozený hrou na výherním hracím automatu získal finanční obnos, kupoval pití ostatním hostům herny a že jej obžalovaný [REDAKCE] požádal o půjčku 200,- Kč. Z provedeného dokazování rovněž vyplynulo, že poškozený odešel z herny jako první, oba obžalovaní za ním, přičemž zde se již časové údaje vypovídajících osob různí, nicméně kamerový záznam prokazuje, že se nejednalo o velkou časovou prodlevu. K inkriminovanému jednání mělo dojít před hernou, kde byli přítomni pouze obžalovaní a poškozený. Pokud obžaloba klade obžalovaným za vinu, že z herny vyšli společně a obžalovaní využili své početní převahy s tím, že obž. [REDAKCE] požadoval po poškozeném vydání peněz, a po nevyhovění poškozeným vyzval obž. [REDAKCE], aby vyndal nůž, že poškozeného bodnou, neshledal soud po provedeném dokazování oporu pro takovýto závěr.

Ve výpovědi poškozeného objevily se zcela zásadní rozpory a to jak mezi výpovědi z řízení přípravného, tak v řízení před soudem, které se nepodařilo odstranit ani doplňujícími otázkami zaměřenými k průběhu jednání před hernou. Jak je podrobně uvedeno shora, v přípravném řízení poškozený uvedl, že jej obžalovaní obstoupili, obž. [REDAKCE] vytáhl nůž a při útěku z místa činu, že je oba pronásledovali, běželi za ním. U hlavního líčení pak nejprve uvedl, že obžalovaní vyšli s ním, chtěli stovku a obž. [REDAKCE] vyzval obž. [REDAKCE], aby vyndal nůž, který však neviděl. K upřesňujícím dotazům určil čas, kdy měli obžalovaní vyjít za ním na 3-4 minuty, obžalovaný [REDAKCE] měl za ním běžet, zatímco obž. [REDAKCE] měl stát u herny, dle další verze poškozeného pak měl pouze obžal. [REDAKCE] za ním volat, že ho propíchně.

Jednoznačně shodně vypovídal poškozený pouze v tom směru, že se bál, peníze hodil na zem a pokračoval ve směru na vlakové nádraží, kde požádal o pomoc člena bezpečnostní služby.

V tomto směru má soud za jednoznačně prokázané tedy pouze to, že obžalovaní za poškozeným vyšli, požadovali po něm přesně nezjištěný obnos, hovoří se o stovce, penězích, obž. ■■■■■ o žádosti o půjčku 200,- Kč, přičemž způsob, jakým způsobem k tomu došlo je sporný. Na základě shromážděných důkazů, kdy soud je názoru, že ve věci není možné opatřit žádné jiné důkazy, které by průběh jednání před hernou objasnil, když na daném místě se žádný jiný svědek nevyskytoval a místo není monitorováno kamerovým systémem, není možné kvalifikovat jednání obžalovaných jako zločin loupeže podle § 173 odst.1 tr. zákoníku ve formě spolupachatelství.

Nebyly shromážděny žádné jednoznačné důkazy, že obžalovaní proti poškozenému užíli pohrůžky bezprostředního násilí užitím nože v úmyslu zmocnit se jeho peněz, k čemuž využili své početní převahy a následného přirozeného strachu poškozeného, který bez použití fyzického násilí sám vytáhl peněženku s penězi, tuto při útěku odhodil na zem, kde ji obž. ■■■■■ sebral. O takovém průběhu projednávané události měl soud natolik závažné pochybnosti, že se odehrála právě tímto způsobem, které nebyly dokazováním odstraněny, že byl povinen v pochybnostech postupovat ve prospěch obžalovaných. Vzal tedy za prokázané, že oba obžalovaní svým působením na poškozeného vyvolali v něm psychickou tíseň a pocit strachu, neboť k incidentu došlo v nočních hodinách, v okolí se nenacházely žádné další osoby, byl zmiňován nůž, přičemž ani v tomto směru nebyl poškozený schopen říci, zda ho skutečně obž. ■■■■■ vyndal, když jak uvedl, žádný neviděl a to ani v herně, a jejich jednání kvalifikoval jako zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku, když znaky této skutkové podstaty byly naplněny bezpochyby, neboť užíli pohrůžky násilím, když jim nedá peníze, takovou pohrůžku poškozený subjektivně vnímal a na základě toho odhodil peněženku s penězi na zem. Kvalifikace, že takový čin spáchali se zbraní je na místě, neboť je jednoznačné, že nůž měl obž. ■■■■■ při sobě, bez ohledu na to, zda byl použit, tedy vyndán, jeho vyndání naznačeno, či nikoli. Hranice mezi tr. Činem loupeže a trestným činem vydírání je velmi úzká, obě uvedené skutkové podstaty obsahují obdobně kvalifikované jednání pachatele. V tomto konkrétním případě dospěl soud k závěru, že obžalovaní svým jednáním nutili poškozeného, aby něco konal, tedy vydal jim ať již jakýkoli obnos, neboť ani ten nebyl přesně stanoven, ačkoli jeho výše pro právní kvalifikaci nehraje roli. Soud učinil závěr, že jednání obou obžalovaných před hernou vůči poškozenému nenaplnňuje znaky skutkové podstaty tr. Činu loupeže a to při zvážení všech variant možného způsobu jednání obžalovaných, tak jak je poškozený popsal. Jednak tedy za situace, kdy poškozený odchází k nádraží, obž. ■■■■■ stojí u herny a na výzvu obžalovaného ■■■■■, který utíká za poškozeným, vyndává či naznačuje vyndání nože, přičemž obž. ■■■■■ a poškozeného dělí vzdálenost 6-10 metrů, popř. za situace, že obž. ■■■■■ od herny na poškozeného pouze volá a následně vyzývá spoluobž. ■■■■■ k vyndání nože, jakož i za situace, kdy obžalovaní měli poškozeného obstoupit, ten odmítl peníze vydat, utíká z místa činu na nádraží a po zaslechnutí výzvy k vyndání nože ze strachu odhazuje peněženku na zem.

V dané věci je nepochybné toliko, že obžalovaní chtěli od poškozeného získat peníze, poškozený před nimi utíkal směrem k nádraží a peněženku odhodil. Tuto skutečnost obžalovaní nepopírají, okolnosti však popisují, jako žádost o půjčku se zjevnou snahou snížit míru svého zavinění, poukazují na opilost poškozeného. Poškozený pak sám nedokázal

jednoznačně a přesvědčivě popsat průběh jednání před hernou. Soud tedy v tomto směru v pochybnostech ve prospěch obžalovaných uzavřel, že svým jednáním naplnili zákonné

znaky skutkové podstaty zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. Zákoníku jako spolupachatelé a uznal je tímto trestným činem vinným.

Při úvaze o trestu, jeho druhu a výměře přihlédl soud ke všem okolnostem případu, k osobám pachatelů a možnostem jejich nápravy. Pokud jde o obžalovaného [REDAKCE] s ohledem na poslední odsouzení v roce 2003 a od té doby nezávadnému způsobu života uložil trest odnětí svobody v první polovině zákonné trestní sazby, výkon podmíněně odložil na delší zkušební dobu a uložil trest propadnutí věci a to kapesního nože.

Pokud jde o obžalovaného [REDAKCE] byl soud veden při ukládání trestu následujícími úvahy. Je nepochybné, že obž. [REDAKCE] se žalovaného jednání dopustil ve zkušební době podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody uloženého mu za trestný čin loupeže, což jeho jednání činí bezesporu společensky škodlivějším v porovnání s obž. [REDAKCE]. Nutno však rovněž přihlédnout k tomu, že z výkonu trestu byl obž. [REDAKCE] podmíněně propuštěn dne 17.08.2010 a nyní projednávané trestné činnosti se dopustil v lednu 2012. Mezi podmíněným propuštěním a spácháním trestného činu uplynula delší doba, navíc ze zprávy PMS bylo zjištěno, že uloženému dohledu se řádně podroboval a své povinnosti plnil. Nebylo zjištěno, že by se dopustil jiné trestné činnosti, nejsou proti němu vedena žádná jiná trestní stíhání, prostředky k obživě získával prací, příslib zaměstnání u něho i nadále trvá, má rodinné zázemí. Zkušební doba, která mu byla stanovena při podmíněném propuštění běží po dobu 4 roků a do 17.08.2015 má soud možnost rozhodnout, zda se podmíněně propuštěný a v tomto případě i obžalovaný osvědčil, či zda vykoná zbytek trestu z jehož výkonu byl podmíněně propuštěn. Ne každé porušení zákona a odsouzení, byť ve zkušební době po podmíněném propuštění musí nutně znamenat nařízení výkonu zbytku trestu. Soud v tomto případě dospěl k názoru, že obž. [REDAKCE] je možné poskytnout šanci k prokázání svého polepšení a vedení řádného života dál do budoucna tím, že nyní uložený trest odnětí svobody v trvání 3 roků ještě podmíněně odloží na zkušební dobu v trvání 5 roků za současného dohledu probačního úředníka. Takto uložený trest považuje soud za přiměřený a zkušební dobu za dostatečně dlouhou, aby obžalovaný svým dalším chováním prokázal, že v tomto případě se jednalo o vybočení z řádného způsobu života, který po podmíněném propuštění vedl, a že výkonu trestu nebude třeba, neboť v opačném případě dojde a to již v průběhu zkušební doby jak k přeměně původně podmíněně odloženého výkonu tohoto trestu tak k nařízení zbytku trestu po podmíněném propuštění.

Poškozený se k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody nepřipojil a proto soud o žádném takovém nároku nerozhodoval.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od doručení písemného vyhotovení rozsudku. Odvolání se podává prostřednictvím Okresního soudu v Mostě ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem. Odvolání má odkladný účinek.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. (§ 246 odst. 1 tr. řádu)

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že je výrok nesprávný nebo že chybí. (§ 246 odst. 2 tr. řádu)

Odvolání musí být ve stanovené lhůtě, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. Stupně, podle § 251 tr. řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán, a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy. (§ 249 odst. 1 tr. řádu).

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo neprospěch obviněného. (§ 249 odst. 2 tr. řádu).

V neprospěch obžalovaného může rozsudek odvoláním napadnout jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného.

Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo jeho způsobilost je omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

V Mostě dne 10. září 2012

Mgr. Petra Stará, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení :
Iveta Dědková